

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. rugpjūčio 1 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas) ir Jūratės Varanauskaitės, susipažinusi su 2023 m. liepos 24 d. paduotu **ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Namų administravimo centras“** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. balandžio 24 d. sprendimo peržiūrėjimo,

nustatė:

Ieškovė UAB „Namų administravimo centras“ padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. balandžio 24 d. sprendimo peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės UAB „Namų administravimo centras“ ieškinį atsakovei UAB „Fenster“ dėl sumokėtos kainos ir nuostolių priteisimo, trečiasis asmuo, nereiškiantis savarankiškų reikalavimų, UAB „Raminsta“. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuoti pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovė kasaciniame skunde nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė materialiosios teisės normas, reglamentuojančias projektuotojo atsakomybę už jo darbo trūkumus, kurie buvo nustatyti darbų vykdymo metu, nes atsakomybę dėl atsakovės (projektavusios ginčo langus) klaidingų matavimų ir netinkamo projekto parengimo perkėlė ieškovei (užsakovei), motyvuojant tuo, kad ieškovė patvirtino atsakovės pateiktus projektinius sprendinius. Ieškovės teigimu, CK 6.703 straipsnio 1 dalyje nenumatyta, kad projekto suderinimas su užsakovu panaikina projektuotojo atsakomybę dėl klaidingų projektinių sprendinių.

Taip pat ieškovė nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė ir materialiosios teisės normas, reglamentuojančias sutarčių aiškinimą, nes ginčo sutartį aiškino pažeidžiant sutarčių aiškinimo principus, dėl to nepagrįstai ir neteisėtai atsakomybę dėl atsakovės klaidingų matavimų ir netinkamo projekto parengimo perkėlė ieškovei. Anot ieškovės, šiuo aspektu apeliacinės instancijos teismas sukūrė ydingą teismų praktiką, kad projektuotojas gali bet kaip paruošti projektą, nes, jeigu jis yra patvirtintas užsakovo, projektuotojui už projekto parengimą jokia atsakomybė netaikoma, net ir tuo atveju, jei sutartimi šalys aiškiai susitarė – jeigu atsakovė (rangovas) atlieka matavimus ir rengia projektą, būtent ji atsako už netinkamai atliktus matavimus bei parengtus brėžinius.

Be kita ko, ieškovė teigia, kad apeliacinės instancijos teismas be pagrindo ginčui netaikė CK 6.659 straipsnio ir tokiu būdu nukrypo nuo kasacinio teismo suformuotos šio straipsnio taikymo ir aiškinimo praktikos, pagal kurią būtent rangovui nustatyta pareiga nedelsiant įspėti užsakovą apie grėsmę atliktam darbo tinkamumui dėl darbo atlikimo būdo ar kitų CK 6.659 straipsnio 1 dalyje išvardytų aplinkybių. Ieškovės vertinimu, apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai kvestionavo ir (ar) ignoravo pirmosios instancijos teismo nustatytą CK 6.659 straipsnio pažeidimą, netaikė CK 6.659 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos rangovo pareigos pažeidimo pasekmių.

Taip pat ieškovės vertinimu, apeliacinės instancijos teismas pažeidė proceso teisės normas, reglamentuojančias įrodymų vertinimą, įrodinėjimo pareigos paskirstymą pagal CK 6.256 straipsnio 4 dalį bei atitinkamai nukrypo nuo teismų praktikos. Ieškovė nurodo, kad pirmosios instancijos teismas sprendimą, jog atsakovė yra atsakinga už netinkamai suprojektuotus ir pagamintus ginčo langus grindė ne tik šalių paaiškinimais, nuotraukomis, kitais įrodymais, bet ir dviejų specialių žinių turinčių asmenų, į teismo ekspertų sąrašą įrašytų statybos srities ekspertų Dariaus Kalibato ir Sigito Mitkaus rašytinėmis išvadomis bei Dariaus Kalibato parodymais teisme, kuriais konstatuota, kad vidaus grindų aukštis neturėjo įtakos ginčo langų matavimams ir projektavimui, nes langai buvo ir turėjo būti montuojami fasado angos apačioje. Tuo tarpu apeliacinis teismas, anot ieškovės, šiuos ieškovės pateiktus įrodymus be jokio pagrindo traktavo prieštarinčiais, nes jie neatitiko pačios atsakovės piešties brėžiniam ir jų pagrindu atsakovės pateiktai subjektyviai aplinkybių analizei, paaiškinimams bei atsakovės darbuotojo, kuris ir atliko netinkamus projektavimo darbus, todėl yra tiesiogiai suinteresuotas bylos baigtimi, parodymams.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiami jame nurodomi kasacinio skundo pagrindai dėl nurodytų teisės normų pažeidimo ir nukrypimo nuo kasacinio teismo praktikos. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai). Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžinamas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti ieškovei uždarajai akcinei bendrovei „Namų administravimo centras“ (j. a. k. 242050620) 263 (du šimtus šešiasdešimt tris) Eur žyminio mokesčio, sumokėto AB Šiaulių banko 2023 m. liepos 20 d. mokėjimo nurodymu Nr. 0720083222334.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Alė Bukaviniene

Virgilijus Grabinskas

Jūratė Varanauskaitė